

סדר תענית דיבור

מומלץ לעשות תענית דיבור במשך יום שלם. זה סגולה לתקון העוונות ותחליף לתעניות וצומות! ניתן לעשות בבית כנסת או יחיד.

1

סדר תענית הדבור

קודם הוידי יאמרו נוסח זה, וביום שאין בו תחינה יתחיל מהקטע הבא:

בלי גדר, הרי אנחנו מוכנים לקיים מצות עשה של הדיבור בפה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה "איש או אשה כי יעשו מפל-חטאת האדם למעל מעל ביהוה" ^{יהוה} ואשמה הנפש ההיא. והתודו את חטאתם אשר עשו". והרי אנחנו מתחרטים חרטה גמורה על כל מה שחטאנו ועוینנו ופשענו ועברנו על מצות ה' אשר צונו,

וביום שאין בו תחינה מתחילים מכאן:

בלי גדר, הרי אנחנו מוכנים לקיים מצות עשה של הדיבור בהרהור הלב כמו שכתוב בתורתנו הקדושה "והתודו את חטאתם אשר עשו". והרי אנחנו מתחרטים חרטה גמורה על כל מה שעברנו על מצות ה' אשר צונו,

ואח"כ ממשיכים ואומרים

ברמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה וענפיהן, מדאורייתא ומדרבנן ומדברי קבלה ומדברי סופרים, בין באנס בין ברצון, בין ערים בין ישנים, בין במתכון בין שלא במתכון, בין בגלגול זה, בין בגלגולים אחרים, ובפרט על מה שפגמנו בעשרים ושתים אותיות התורה הקדושה וחמש אותיות מנצפ"ך, וביום שאין בו תחינה ידלג זה וגם על מה שפסקנו מדברי תורה וקטפנו מלוח עלי שית, ובדברנו דברי חול בשבת ובבית הכנסת, ובאמצע התפלה, וקריאת שמע וקריאת התורה הקדושה, ועל פגמנו בברית הלשון בדברים בטלים ולשון הרע ושקר וחנפה וליצנות וגבול הפה וכיוצא, ועל מה שפגמנו בברית המעור בשכבת זרע לבטלה ובענייני נאוף וכדומה, אנחנו ואנשי ביתנו וכל הנלוים אלינו וכל הבאים משרשי נפש רוח נשמה חיה יחידה שלנו ומלבושיהם והקרוכים להם שמפללות אצילות בריאה יצירה עשיה, דפנימיות וחיצוניות ואור פנימי ואור מקיף דישור ועגולים. ובלי גדר הרי אנחנו מוכנים ומזמנים ומקבלים עלינו לקיים בעזרת האל יתברך שמו את מצות עשה של התשובה כפתוב בתורה ושבת עד יהוה ^{יהוה} אלהינו ושמעת בקולו, ומצות את יהוה ^{יהוה} אלהינו תירא, ואת על מצותיו, ומצות ואהבת את יהוה ^{יהוה} אלהינו ואהבת לרעך כמוך, ולאהב כל אחד מישראל כנפשנו ומאודנו, ועוד מקבלים עלינו בלי גדר שלא לשוב עוד לבטלה, ובזכות תשובתנו זאת יתקנו כל פגמינו בתורה ובמצות, ויתקן גם כן מה שפגמנו בכללות כ"ב אותיות התורה הקדושה וחמש אותיות מנצפ"ך וכל ניצוצי הקדושה שנפלו בקלפה על ידינו יחורו ויעלו למקומם אל מקום הקדש, חיל בלע ויקיאנו (חב"י) מבטנו יורישנו אל. וקבלתנו התשובה הזאת מלב ומנפש ומבלי שום זכר אנס כלל ועקר כי אם לעבודתו יתברך שמו

וְלֹאֲקָמָא שְׂכִינְתָא מִעֵפְרָא, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וַיְהִי נָעַם וְגו'.

וְיִידוֹי הַגָּדוֹל וְנִכְלָל בּוֹ וַיִּידוֹי קָצֵר לַת"ח, בְּסוּגָרִים מְרֻבָּעִים לְמִי שֶׁרוֹצֶה לְאֹמְרוֹ, וּבִיּוֹם שֶׁאֵין בּוֹ תַחֲנִינָה יֹאמַר כָּל הַיִּידוֹי בְּהַרְהוּר.

אֵנָּה יְהוָה יֵהוּדוֹנָה יֵהוּדוֹנָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא לְפָנֶיךָ תַּפְלֵתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעִלֵם מִלְּפָנֶינוּ מִתַּחֲנֻנְתֵּנוּ, שְׁאִין אֲנַחְנוּ עוֹזִי פָנִים וְקָשִׁי עָרְךָ, לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵהוּדוֹנָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ, אֲבָל חֲטָאנוּ, עוֹיֵנוּ, פִּשְׁעֵנוּ, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ. כִּפְתּוּב: חֲטָאֵתִי אֹדִיעַךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה יֵהוּדוֹנָה יֵהוּדוֹנָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאֵתִי, סִלָּה. וּכְתִיב: מִכֶּסֶה פִּשְׁעֵי לֹא יִצְלִיחַ, וּמוֹדָה וְעוֹזֵב יְרוּחָם.

אֲשַׁמְנוּ, אֲכַלְנוּ מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, אֲכַלְנוּ דְּבָרִים הַצָּרִיכִים נְטִילָה וְלֹא נְטִלְנוּ, אֲכַלְנוּ וְשִׁתִּינוּ בְּלֹא בְרָכָה תַּחֲלָה וְסוֹף, אֲכַלְנוּ חוּץ לְסִפָּה אֲכִילַת קֶבֶעַ, אֲכַלְנוּ לְמִלֵּאת בִּטְנֵנוּ וְלֹא חֲשַׁבְנוּ לְהִיּוֹת בְּרִיאִים לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם וּשְׂאֵר כּוֹנוֹת טוֹבוֹת, אֲכַלְנוּ מִסִּפְקָה שְׁאִינָה מְסַפֶּקֶת לְבַעֲלֶיהָ, אֲסָרְנוּ הַמָּתֵר וְהַתֵּרֵנוּ הָאֲסוּר. [אֲמַרְנוּ נִשְׁנָה פָּרָק זֶה וְלֹא שָׁנִינוּ, אֲמַרְנוּ לְכַשְׁנִפְנָה נִשְׁנָה, אֲמַרְנוּ שְׁמוּעָה זֶה נָאָה וְשְׁמוּעָה זֶה אֵינָה נָאָה].

בְּגִדֵּנוּ, בְּזִינוּ אֲמַרְיָךְ, בְּטַלְנוּ תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ, בְּרַכְנוּ בְּרָכוֹת לְבִטְלָה וּבְרָכָה שְׁאִינָה צָרִיכָה, בְּרַכְנוּ בְּלִי כּוֹנֵת הַלֵּב, בְּזִינוּ אֵב וְאֵם וְהוֹרִים וּמוֹרִים וְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל, בְּלַפְלָנוּ דַּעֲתֵנוּ בְּתַפְלָה וּבְתִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. [בְּטַלְנוּ תּוֹרָתְךָ לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרֹת וְלֹא אֲמַרְנוּ אֵיךְ אֱלֹהִים עוֹשֵׂי נֹתֵן זְמִירוֹת בְּלִילָה, בְּטַלְנוּ מִצְוֹת פָּרוּ וּרְבוּ בַּתּוֹרָה, בְּטַלְנוּ קְבִיעוֹת הַתּוֹרָה].

גִּזְלָנוּ, גִּנְבְּנוּ דַּעַת הַמָּקוֹם וְדַעַת הַבְּרִיּוֹת, גִּלְּנוּ פָנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כְּהִלָּכָה, גִּלְּנוּ סוּד, גִּלְּנוּ בְּמַחֲשָׁבָה וּבְדַבּוּר בְּכָל מִינֵי גֵאוּה וְזִדּוֹן עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה לָנוּ טִבֵּעַ וְלֹא יִדְעֵנוּ אִם הִיא גֵאוּה, גִּלְּנוּ עֲרִירוֹת. [גִּנְבְּנוּ הַדּוּשֵׁי תּוֹרָה מִפִּי סוּפְרִים וּמִפִּי סִפְרִים וְלֹא אֲמַרְנוּ דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, גַּם לִבְנוּ בְּהוֹרָאָה, גִּלְּנוּ סוּד בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְסוּד בֵּית דִּין, גִּלְּנוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה לְבִלְתִּי גֵאֻמֵּי רוּחַ מְכַסִּי דְּבַר].

הַפְּרָנוּ דּוּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע, וְשִׁקָּר, וְהַנִּפְּהָ, וְנִבְלֹת פֶּה, וּרְכִילוֹת, וְלִיצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטִלִּים, הַפְּרָנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבִשְׁעַת הַתַּפְלָה וּקְרִיאַת סֵפֶר תּוֹרָה, הַפְּרָנוּ בְּשִׁפְתַי דַּבּוּר שֶׁל חוֹל, הַפְּרָנוּ אֶחָד בִּפְּהָ וְאֶחָד בְּלֵב. [הַפְּרָנוּ בְּתוֹךְ לַמּוֹד הַתּוֹרָה, הַפְּרָנוּ יְחִידִים].

הַעוִיֵּנוּ, הַתַּפְלֵלְנוּ בְּלִי כּוֹנֵת הַלֵּב, הַתַּכְפִּדְנוּ בְּקִלּוֹן חֲבֵרֵינוּ, הַלְּבַנְנוּ אֶת פְּנֵי חֲבֵרֵינוּ בְּרַבִּים, הוֹצֵאנוּ שֵׁם רַע עַל הַחַיִּים וְעַל הַמַּתִּים, הַרְהוּרְנוּ הַרְהוּרִים רָעִים וּבֵאֵנוּ לְיַד טִמְאָת קָרִי, הַסְתַּפְלָנוּ בַּעֲרִירוֹת, הַעֲזֵנוּ מִצַּח, הַלּוִינוּ בְּרַבִּית, הַחֲנַפְנוּ לְעוֹשֵׂי רָשָׁע, הַזְכְּרָנוּ שֵׁם שָׁמַיִם לְבִטְלָה. [הַטְּרַחְנוּ אֶת הַצָּפוּר, הַתֵּרֵנוּ דְּבָרִים בְּפָנֵי הַנּוֹהֲגִים בָּהֶם אֲסוּר, הוֹרִינוּ בְּטָרֵם הַגִּעֵנוּ לְהוֹרָאָה, הוֹרִינוּ בְּפָנֵי הַגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻקָּמָה וּבִמְנִין, הַסְרְנוּ אֲזַנְנוּ מִשְׁמַע תּוֹרָה].

וְהַרְשָׁעֵנוּ, וְהַרְבִּינוּ פִּשְׁעַ וְרָשָׁע לְבָלִי חֻק. [וְהַרְנוּ עַל בּוֹיּוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, וְעַד תַּלְמִידֵי הַחֻכְמִים לַתּוֹרָה בְּטֵל בְּסִפְתָּנוּ, וְהַרְנוּ עַל חֲלוּל ה', וְהַרְנוּ עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם].

זָדְנוּ, זָגִינוּ אַחֵר לִפְנֵינוּ וְעֵינֵינוּ, זָלְזַלְנוּ בְּכָבוֹד הַתּוֹרָה וּבְכָבוֹד לִזְמִידֶיהָ, זָלְזַלְנוּ בְּנִטְיִלַת יָדִים. [זָחָה דַּעֲתֵנוּ עָלֵינוּ כְּשֶׁדִּרְשָׁנוּ בְּקֹהֶל רַב, זָחָה דַּעֲתֵנוּ בְּחֻקָּמָתֵנוּ, זָלְזַלְנוּ בְּכָבוֹד תַּלְמִידֵי חֻכְמִים הַפְּחוּתִים מֵעֲרֻכְנוּ].

חֲמִסְנוּ, חֲמַדְנוּ נָשִׁי וּבָתֵּי חֲבֵרֵינוּ וּמִמּוֹנֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, חָלְלְנוּ שְׁפָתוֹת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ, חֲשַׁדְנוּ בְּכַשְׂרִים, חָלְלְנוּ שֵׁם שָׁמַיִם בְּסִפְתֵּר וּבִגְלוּי, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין! אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה!

מה נעשה כי יקום אל! וכי יפקד מה נשיכנו? [חכמים היינו בעינינו, חשבנו בעת תלמוד ולבנו כל עמנו, חללנו כבוד תורתנו בפני עמי הארץ, חשבנו מחשבות של תורה בבית הפסא ובמבואות המטפחות].

טפּלנו שָׁקַר וּמְרָמָה, טִמְאָנוּ עֲצָמָנוּ, טִמְאָנוּ רַעֲיוֹנֵינוּ, טִלְטְלָנוּ מְקָצָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, טָעִינוּ בַּהוֹרָאָה. [טמטמנו את לבנו ושמנו מסך מבדיל בינינו ובין אור קדשת התורה,

טחו עינינו מראות נפלאות מתורתך].

יעצנו עצות רעות עד אין חקר, יִשְׁכְּנוּ בְּמוֹשֵׁב לְצִים וּבְמוֹשֵׁב מִשְׁחָקִים, יִשְׁנֶנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע וּבְלֹא קְרִיאַת תְּלִמּוּד תּוֹרָה בְּלִילָה. [נרדנו בעמקי הקלפות בעצם עוינו ופשענו, ותורתנו עשויה בידם. יראת ה' לא קדמה לחכמתנו].

כזבנו, כחשנו, כעסנו בחול ובשפת, וטרפנו נפשנו באפנו, כנינו שם רע לרעינו, כלינו ימינו ושנינו בהבלי העולם, ולא זכרנו כי תביאנו במשפט על כל נעלם, אוי לה לאותה בוששה, אוי לה לאותה כלמה, מה יענה לפני שוכן רומה, עפר מן האדמה? [כעסנו על רבותינו, וחברינו, ומשרתינו, שלא לשם שמים, רק להמרותם את דברינו, כתבנו כתבי שנאה ושנאה לתרחרר ריב בין תלמידי החכמים ובין איש לרעהו, כתבנו פרושים זרים בתורה ובראנו משחית לחבל, כפרנו בדקדוקי סופרים].

לצנו לוצצנו, לא כונו בתפלותינו ובברכותינו כהגן וכראוי, למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדשה ובטהרה, לבשנו שעטני, לוינו ברבית. [למדנו תורה עם אנשים שאינם הגונים, למדנו תורה על מנת לקנטר, למדנו בלא ברפת התורה, למדנו תורה במקום מטנף ודבר ה' בזינו. לא שלשנו שנותינו שליש במקרא שליש במשנה ושליש בתלמוד. לבשנו טלית תלמיד חכם להחזיק עצמנו לתלמידי חכמים, בקש-לץ חכמה ואין. לא קבלנו פני הרב בגל, לאינו בעת התפלה ובעת למוד התורה הקדושה].

מרדנו, מרינו דבריה, מאסנו במשפטי צדקה, מרדנו במלכות שמים, מרדנו במלכות בית דוד, מאסנו בבית המקדש, [ושלשתן אנהנו מבקשים]. מלאנו פינו שחוק, מסרנו חברינו וממונם ביד גוים, מעלנו בחרם. [מתונים בדין לא היינו, מאסנו תורת ה' ולא למדנו אותה בחשק, וכמשא כבד תכבד עלינו. מוצא שפתינו לא קימנו ולא שמרנו].

נאצנו, נאפנו, נשבענו לשוא ולשקר, נשבענו ולא קימנו, נדרנו ולא שלמנו, נהנינו מן העולם הזה ומתענוגיו, נתנו יד לפושעים ולחטאים, נשתמשנו בכתרה של תורה, נקמנו ונטרנו שנאה וקנאה בלב. [נהנינו מדברי תורה, נשאנו פני גדול ופני עשיר במשפט, נשענו אל בינתנו, נדינו למי שלא נתחייב נדוי, נשתמשנו בשמות הקדש וקבלה מעשית והשבעות וקמיעין, נגענו במקום המכסה בבשרנו בעת למוד התורה ובעת התפלה, נתעצלנו בהספדם של תלמידי חכמים].

סדרנו, סרנו מאחריה, סרנו ממשפטי צדקה, סוררים ומורים זוללים וסובאים היינו. [סוד התורה גלינו לאמות העולם. סודות שלא קבלנו ממאמני הקבלה כונו בתפלתנו וביחוד קריאת שמע].

עוינו, עברנו על תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, עברנו על מצות עשה ועל מצות לא תעשה, עברנו על פרייתות ומיתות בית דין. עברנו על מצות דרבנן ועל גזרותיהם ועל תקנותיהם ועל תקנות הקהל ועל חרמי צבור, ענינו יתומים ואלמנות ואביוני עמך. [עשינו עול במשפט, עשינו עצמנו כעורכי הדינים, עשינו מלאכה בפני רבים ונתבזית תורתנו, ענינו כסיל שלא בדברי תורה, ענינו את הדין].

פִּשְׁעֵנוּ, פָּרְקָנוּ מֵעֲלֵינוּ עַל תּוֹרָה וְעַל מִצְוֹת, פָּרְקָנוּ מֵעֲלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם וְעַל יִרְאַת שָׁמַיִם, פָּגְמָנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, פָּגְמָנוּ בְּשִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים אוֹתוֹת תּוֹרָתְךָ, וּבִפְרֹט בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוֹרִים, וּבְמִדּוֹת עֲלִיוֹנוֹת, בְּהִרְהוּר, בְּמַחֲשָׁבָה, בְּרֵאִיָּה, בְּשִׁמְיָעָה, בְּרִיחָא וּבְקָלָא, בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, פָּסְקָנוּ צְדָקָה בְּרָבִים וְלֹא נָתַנוּ, וּגְרַמְנוּ נִשְׁיָאִים וְרוּחַ וְגִשָׁם אֵין. פִּרְשָׁנוּ מִן הַצָּבוּר. [פָּסְקָנוּ דִּין וְהוֹרָאָה בְּהוֹיָתָנוּ שְׁתוּי יוֹ, פִּרְשָׁנוּ פְּרוּשִׁים זָרִים בְּתוֹרָה וּבְמֵאמְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וּזְכוּנָם לְבִרְכָּה, פָּקְפָקָנוּ בְּכָל דְּבָרֵי חו"ל וְדִרְשׁוֹתֵיהֶם, פָּסְעָנוּ עַל רֵאשֵׁי עֵם קֹדֶשׁ].

צָרָרְנוּ, צָעָרְנוּ אֵב וְאֵם וְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל, צָעָרְנוּ לְאֲבֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם בְּמַעֲשֵׂינֵנוּ הָרָעִים וְהַמְקַלְקָלִים, צָלְלָנוּ בְּמַיִם אֲדִירִים לְבִקֵּשׁ תַּאֲוֹת יִצְרָנוּ הָרָע. [צָנִיף לֹא הָיָה בְּרֵאשֵׁנוּ בְּעֵת לְמוֹד תּוֹרָתָנוּ, צְדִיקִים הָיִינוּ בְּעֵינֵינוּ, צָרִי עֵין הָיִינוּ בְּחִבְרֵינוּ וּבְגִדּוּלִים מִמֶּנּוּ בְּחֻכְמָה וּבְמִנְיָן, צָעָרְנוּ לְתַלְמִידֵי חֻכְמִים בְּדַבֵּר הִלְכָּה בְּיָשִׁיבָה וְהִלְבֵּנּוּ פְּנֵיהֶם בְּרָבִים, צָעָדְנוּ בְּפָנֵי מִי שֶׁגִּדּוּל מִמֶּנּוּ בְּחֻכְמָה וּבְמִנְיָן].

קִשְׁיָנוּ עֲרָה, קָלְקָלְנוּ דְּרָכֵינוּ, קָטַפְנוּ מַלּוּחַ עַלֵי שִׁיחַ, קִפְצָנוּ יְדֵינוּ מִלִּתֵּן צְדָקָה, קָלְקָלְנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ וְהַקְדֻשָּׁה וְהַטְהָרָה הַיּוֹרֶדֶת לְיִשְׂרָאֵל, וְהַפְכָנוּ אוֹתָם לְבוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם, וּגְרַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרָבִים גְּלוּת הַשְׁכִּינָה, עָבַד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ, נִשְׁכְּכָה בְּבִשְׁתָּנוּ וּתְכַסְנוּ כְּלָמָתָנוּ, כִּי כָל אֱלֹהֵי גְרָמוֹ עוֹנֵינוּ, וּפִשְׁעֵינוּ הָאֲרִיכוּ קָצָנוּ, וְחִטָּאתֵינוּ מָנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. אוֹי לָהֶם לְבָנִים שֶׁגָּלוּ מֵעַל שְׁלֹחַן אֲבֵיהֶם, זֶה כַּמָּה אַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים, רָבִים רָעִים וּמָרִים. [קָרָאנוּ וְשָׁנֵינוּ בְּלֹא נְעִימָה וְזִמְרָה, קָרָאנוּ בְּסִפְרֵים חִיצוֹנִים, קָבַעְנוּ סֻעָדָה בְּעֵת הַדְּרָשָׁה בַּשֹּׁפֵט, קָלְלָנוּ עַצְמָנוּ, קָלְלָנוּ אֲחֵרִים, קָנָאנוּ וְקִשְׁרָנוּ קִשְׁרִים תּוֹךְ הַקֹּהֵל שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם].

רִשְׁעֵנוּ, רָדַפְנוּ אַחֵר הַשְׁרָרָה וְהַכְּבוֹד, רָבְנוּ עִם אָדָם תָּנֹם, רָעִים לְשָׁמַיִם וְרָעִים לְבָרִיּוֹת הָיִינוּ, רָמִינוּ אֶת רֵעֵינוּ. [רָחַמְנוּ עַל עֲנֵי בְדִין, רָבִים מְעוֹן לֹא הִשְׁכָּנוּ].

שִׁחַתְנוּ, שִׁכְחָנוּ תּוֹרָתְךָ, שִׁכְחָנוּ אֱלֹהוּתְךָ, שִׁקְרָנוּ בְּבְרִית קֹדֶשְׁךָ, שִׁמְחָנוּ בְּמַפְלַת אוֹיְבֵינוּ, שִׁמְעָנוּ וְלֹוֹל תְּלִמִּיד חָכֶם וְלֹא מַחֲנֵנוּ, שִׁבְנוּ בְּתִשּׁוּבָה וְאַחֵר כֵּךְ חֲזַרְנוּ לְסוּרָנוּ הָרָע, שִׁחַתְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ וּבְרָאנוּ מִשְׁחִיתִים לְחֹפֶל, בָּנִים גִּדְּלָנוּ וְרוּמְמָנוּ וְהֵם פִּשְׁעוּ בָנוּ, גַּם בְּכַנְפֵינוּ נִמְצְאוּ דָם נַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים, וְהִנֵּה דְמָעַת הַעֲשׂוּקִים וְאֵין לָהֶם מִנְחָם, לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם, מִעֵי מִעֵי עַל הַרוּגֵיהֶם, אוֹי לְרֹשַׁע רָע כִּי גִמּוּל יָדָיו יַעֲשֶׂה לוֹ. [שִׁכְחָנוּ תּוֹרָתְךָ וְיִרְאָתְךָ, שִׁמְעָנוּ וְלֹוֹל חֲבֵרֵנוּ וְלֹא מַחֲנֵנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּנִפְלִית חֲבֵרֵנוּ בְּדַבֵּר הִלְכָּה וּבְלִמּוּד הַיְשִׁיבָה].

תַּעֲבָנוּ, תַּעֲבָנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכַחַת, תִּקְעָנוּ כַּפֵּינוּ וְלֹא קִיָּמָנוּ, תַּעֲרֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. [תִּקְעָנוּ עַצְמָנוּ לְדַבֵּר הִלְכָּה, תּוֹרָה לְקַנְטֵר וְלַהֲתִיָּהַר וְלִקְנוֹת שֵׁם לְמַדְנוּ, אוֹיָה לָנוּ מֵעֲלֵבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה].

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ, בִּטְלָנוּ וְלֹא קִיָּמָנוּ רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעִנְיָהוּ, וּמִדְּבָרֵי קִבְלָה וּמִדְּבָרֵי סוּפְרִים, וְעִבְרָנוּ עַל שֵׁם"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְעִנְיָהוּ, וּמִדְּבָרֵי קִבְלָה וּמִדְּבָרֵי סוּפְרִים, בְּהִרְהוּר, בְּמַחֲשָׁבָה, בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא, בְּרֵאִיָּה, בְּשִׁמְיָעָה, בְּקָלָא, בְּרִיחָא, בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתָנוּ וְכָל הַבָּאִים מִשְׁרָשֵׁי נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה חַיָּה יְחִידָה שְׁלָנוּ, וּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְהַקְרוּבִים לָהֶם, שִׁמְכָלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיָּאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה, וּמִכָּל פְּרִטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיָּאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה, הַפְּנִימִיּוֹת וְהַחִיצוֹנִיּוֹת, דְּפָנִימִי וּמִקְרִי, דִּישָׁר וְעִגּוּלִים, בְּגִלְגּוּלִים אֵלּוּ וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְשָׁנֵינוּ וְשִׁלְשָׁנוּ עֲלֵיהֶם כַּמָּה פְּעָמִים, אֲנַחְנוּ וְכָל אֶחָד מִרַמ"ח אֵיבָרִים, וְשֵׁם"ה גִּידִים, וּמִחַ עֲצָמוֹת שֶׁל נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה

וְיִהְיֶה יְחִידָה שְׁלֹנּוּ שְׁמִפְלָלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּמִכָּל פְּרִטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה
 עֲשִׂיָּה דְּכָל פְּרָצוֹף וּסְפִירָה דְּפְרִטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת וּפְנִימִי
 וּמִקִּיף דִּישׁוּר וְעִגּוּלִים, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.
 מִזֶּה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִזֶּה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת
 אֶתָּה יוֹדֵעַ, אֶתָּה יוֹדֵעַ רִזִּי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חֵי, אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן,
 רוֹאֶה כְּלִיּוֹת וְלֵב, אֵין דְּבַר גַּעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִמֶּנִּי עֵינֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל הַטְּאֲתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל-פִּשְׁעֵינוּ.

סדר הלימוד

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונה), בדחילו ורחימו (יאהחיהה) ורחימו
 ודחילו (איהחיהה), ליחדא שם אות י' ואות ה' (או"א) בשם אות ו' ואות ה' (ו"ו"נ)
 ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, ובשם כל הנפשות והרוחות והנשמות המתחסות אל
 שרשי נפש רוח נשמה חיה יחידה שלנו, ומלבושיהם והקרובים להם שמפלות אצילות
 בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה, דכל פרצוף וספירה דפרטי
 אצילות בריאה יצירה עשיה, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עזנו, הנה אנחנו באים
 לקיים מצות עשה להגות בתורה ביום הזה, בלי נדר, לתקן את שרשה במקום עליון לקשר
 את נפשנו ורוחנו ונשמתנו ולהדביקם בשרשם העליון, להשלים אילן העליון ולהשלים אדם
 העליון ולתקנו ולעשות נחת רוח ליוצרנו, אשר קדשנו במצותיו וצונו להגות בתורה.
 ויהי רצון מלפניך, יְהוָה יֵאָהֳדוּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְכַח סְגֻלַּת כָּל הַפְּסוּקִים וְהַתּוֹרָה
 וְהָאוֹתִיּוֹת, וְהַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּעָמִים, וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מִכָּל קְרִיאָתָנוּ שֶׁנִּקְרָא בַּיּוֹם הַזֶּה בְּלִי
 נִדָּר, תִּהְיֶה שְׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים וְרָצוֹן לַהֲיוֹת לַמוֹדֵנוּ נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ
 כָּאֵלּוּ הַשִּׁגְנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וְסוּתוּמִים בָּהֶם, וְיַעֲזְרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ לַתֵּת
 כֹּחַ בְּלִמּוּדָנוּ, וְתִרִי אֲנַחְנוּ מִזְמִינִים אֶת פִּינוּ לַהֲדוּת וְלַחֲלָל וְלַשְׁבָּח אֶת בּוֹרְאָנוּ בְּזִמְרֹת דָּוִד
 הַמִּלֵּךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ וְלֹאקְמָא שְׁכִינְתָּא מִעֲפָרָא. וְיִהְיֶה גַעַם ה' וְגו'.

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב

ויהי געם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:
פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר: רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון, אנת הוא עלאה
 על כל עלאין, סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפקת
 עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגלן ועלמין
 דאתגלן, ובהון אתפסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגא
 כל מאן דאפריש חד מן חברה מאלין עשר, אתחשיב לה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן
 אנון אזלין כסדרן, חד אריך וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג
 לך, לא לעלא ולא לתתא ולא מפל סטרא. לבושין תקנת לון, דמניהו פרחין נשמתין לבני
 נשא. וכמה גופין תקנת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון, ואתקריאו

בַּתְּקוּנָא דִּא. חֶסֶד דְּרוּעָא יִמְינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תַּפְאֶרֶת גּוּפָא. נֶצַח וְהוּד תְּרִין
שׁוּקִין. יְסוֹד סְיוּמָא דְּגּוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה, תּוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קָרִינָן לֵה. חֲכָמָה
מוֹחָא, אִיְהִי מַחֲשָׁבָה מְלָגָא. בִּינָה לֵבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנְּסֻתוֹת
לִי אֱלֹהֵינוּ". פֶּתֶר עֲלִיָּן אִיהוּ כְּתֵר מַלְכוּת, וְעֵלָּה אֶתְמַר: "מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית", וְאִיהוּ
קַרְקַפְתָּא דְּתַפְלִי. מְלָגָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאו"ו אוֹת ה"א, דְּאִיהוּ אֶרֶח אֲצִילוֹת.
אִיהוּ שְׁקִי, דְּאִילָנָא בְּדִרוּעֵי וְעִנְפֵי, כְּמִיָּא דְּאִשְׁקִי לְאִילָנָא וְאֶתְרַבִּי בְּהוּא שְׁקִי:
רְבוּן עֲלָמִין! אַנְתָּ הוּא עֶלְת הָעֻלּוֹת וְסִבַּת הַסְּבוֹת דְּאִשְׁקִי לְאִילָנָא בְּהוּא נְבִיעֵו. וְהוּא נְבִיעֵו
אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגּוּפָא, דְּאִיְהִי חַיִּים לְגּוּפָא. וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דִּיּוּקָנָא (דְּגּוּפָא) מִפְּל
מַה דְּלָגָא וּלְבַר. וּבִרְאֵת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת מִנְהוֹן שְׁמִשְׁא וְסִיְהִרָא וְכוּכְבִּיא וּמִזְלִי. וּבְאַרְעָא
אִילָנִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְּעֵרָן וְעִשְׂבִּין וְחִיָּין וְעוֹפִין וְנוֹנִין וּבִעִירִין וּבְנֵי נָשָׂא. לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן
עֲלָאִין, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוּדְעָן מַעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית דִּידַע בְּךָ
כָּלָל. וּבַר מִנֵּךְ, לִית יְחוּדָא בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדְעָא אֲדוֹן עַל כָּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד
אִית לֵה שֵׁם יָדִיעַ, וּבְהוֹן אֶתְקַרִּיאוּ מְלָאכִיא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יָדִיעַ דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא
כָּל־שְׁמָהּ, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכָלָהּ. וְכַד אַנְתָּ תַּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשְׁתְּאַרוּ כָּלָהּ שְׁמָהּ פְּגוּפָא
כָּלָא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ חַפִּים, וְלֹא בְּחֲכָמָה יָדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין, וְלֹא מִבִּינָה יָדִיעָא. לִית לָךְ
אַתֵּר יָדִיעָא אֱלֹא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תְּקַפֵּךְ וְחִילָךְ לְבְנֵי נָשָׂא. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אִיךְ אֶתְנַהֲיג עֲלָמָא
בְּדִינָא וּבִרְחֻמִּי, דְּאַנּוֹן צִדִּיק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא
דְּאַמְצִיעִיתָא, צִדִּיק מַלְכוּתָא קִדִּישָׁא, מֵאַנְזֵי צִדִּיק תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט, הֵין צִדִּיק אוֹת בְּרִית. כָּלָא
לֹאֲחֻזָּא אִיךְ אֶתְנַהֲיג עֲלָמָא. אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צִדִּיק יָדִיעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יָדִיעָא
דְאִיהוּ רְחֻמִּי, וְלֹא מִפְּל אֵלִין מִדּוֹת כָּלָל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מִלִּין עַל יָדֶךָ, דְּהָא רִשׁוּתָא
אִית לָךְ לְגַלְגָּלָה רִדִּין טְמִירִין עַל יָדֶךָ, מַה דְּלֹא אֶתְיָהִיב רִשׁוֹ לְגַלְגָּלָה לְשׁוּם בַּר נֶשׁ עַד כְּעַן:
קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר: לָךְ יְהוֹרְמָה יְאֹהוּבָה הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתַּפְאֶרֶת וְהַנֶּצַּח וְהַהוּד
כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצֵי. לָךְ יְהוֹרְמָה יְאֹהוּבָה הַמְּמַלְכָה, וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל. עֲלָאִין שְׁמַעוֹ
אַנּוֹן דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֶתְעֵרוּ מִשְׁנַתְּכוֹן. הִקִּיצוּ וּרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָא, אֵלִין אַנּוֹן
צִדִּיקָא דְּאַנּוֹן מִסְטָרָא דְּהִיָּא דְּאַתְמַר בֵּה: אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עֵר, וְלֹא אַנּוֹן מַתִּים, וּבְגִין דָּא
אַתְמַר בְּהוֹן הִקִּיצוּ וּרְנְנוּ וְגו'. רַעֲיָא מְהִימְנָא אַנְתָּ וְאַבְהוֹן הִקִּיצוּ וּרְנְנוּ לְאַתְעֵרוּתָא דְּשִׁכְיִנְתָּא
דְּאִיְהִי יִשְׁנָה בְּגֻלוּתָא. דְּעַד כְּעַן צִדִּיקָא כָּלָהּ דְּמִיכִין וּשְׁנָתָא בְּחוּרִיהוֹן. מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא
תַּלְתָּ קָלִין לְגַבִּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לֵה קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְּהָא עֲלֵךְ אֶתְמַר קוֹל דּוּדֵי
דּוּפֵק לְגַבִּאי בְּאַרְבַּע אַתּוֹן דִּילָהּ. וְיִימָא בְּהוֹן פֶּתַחִי לִי אַחוּתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי, דְּהָא
תַּם־עוֹנֵךְ בַּת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוּתֶךָ. שְׂרָאשִׁי נְמַלְא־טַל, מֵאִי נְמַלְא־טַל? אֱלֹא אָמַר קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבֵּי בִּי מִקִּדְשָׁא דְּעֲאֻלָּנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעֲאֻלָּנָא
בִּישׁוּבָא? לֹא הֵכִי, דְּלֹא עֲאֻלָּנָא כָּל זְמָנָא דְּאַנְתָּ בְּגֻלוּתָא. הֲרִי לָךְ סַמָּנָא: שְׂרָאשִׁי נְמַלְא־טַל.
אוֹת ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגֻלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א
אוֹת וָאו"ו, אֲבָל אוֹת ה"א אִיְהִי שְׁכִינְתָּא דְּלֹא מַחֲשָׁבִין טַל, אֱלֹא אוֹת יו"

מִהֵימְנָא וְאַבְהֵן קִדִּישִׁין עִמָּה. עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא. בְּרוּךְ יְהוָה יִהְיֶה וְאַחֲרָיו לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן:
וְיֵהִי רַעְוָא מִן קֳדָם עֲתִיקָא קִדִּישָׁא דְכָל־קִדִּישִׁין, טְמִירָא דְכָל־טְמִירִין, סְתִימָא דְכָל־א,
דִּיתְמִשְׁךְ טָלָא עֲלָאָה מִגָּה לְמַלְיָא רִישָׁה דְזַעֲיר אֲנָפִין, וְלִהְטִיל לַחֲקֵל תְּפוּחִין קִדִּישִׁין
בְּגִהֲרֵי דְאַנְפִין בְּרַעְוָא וּבְחֻדָּתָא דְכָל־א. וְיִתְמַשְׁךְ מִן קֳדָם עֲתִיקָא קִדִּישָׁא דְכָל־קִדִּישִׁין, טְמִירָא
דְכָל־טְמִירִין סְתִימָא דְכָל־א, רַעְוָתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֻסְדָּא בְּגִהֲרֵי עֲלָאָה בְּרַעְוָתָא וְחֻדָּה, עָלֵי וְעַל
כָּל־בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל־הַנְּלוּיִם אֵלֵי, וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּה. וְיִפְרֹקִינוּ מִכָּל־עֲקָתֵין בִּישִׁין דִּיִּיתָנוּ
לְעֻלְמָא. וְיִזְמִין וְיִתְיַהֲב לְנָא מְזוּנָא וּפְרִנְסָתָא טְבָתָא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְּזָלָא דְכָל־מְזוּנֵי בֵּה
תְּלִין. וְיִשְׁזַבְּנוּ מַעֲיָנָא בִישָׁא וּמַחְרָבָא דְמַלְאָךְ הַפּוֹת וּמַדִּינָה שֶׁל גִּהָנָם. וְיִתִּי לְנָא וּלְכָל־
נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֻסְדָּא וְחַיֵּי אַרְיֵכִי וּמְזוּנֵי רִוְחֵי וְרַחֲמֵי מִן קֳדָמָה. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אָמֵן וְאַמֵּן.
רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן־עֲקֵשְׂיָא אוֹמֵר: רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנָאֹמֵר: יִי חֲפֹץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר:

אומר קדיש על ישראל.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמן) בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעְוִיתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיִצְמַח
פְּרֻקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֳדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא.
(אמן) לְעִילָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְאַמְרִין בְּעֻלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן)
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְעֵסְקִין בְּאוֹרֵיתָא
קֳדָשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל־אַתְרָא וְאַתְרָא. יְהֵא לְנָא וּלְכּוֹן וְלִהּ חֲנָא וְחֻסְדָּא
וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מְאֲרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסֻלְיָה
וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן)

נכון שיפסע ג' פסיעות ויאמר:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵי. הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהִי רָצוֹן שֶׁל קוֹדֶם תְּהִלִּים שֶׁל תַּעֲנִית הַדִּיבּוּר:

בשבת ידלג כל לשון מחילה וסליחה וכפרה וכו' לטהרו מחטאתינו ועונותינו וכו' וכמו שסלחת וכו' בתפלה זו, וכן בתפלה
שאחר התהלים ידלג כל שאלת צרכים פרטיים וכל לשון מחילה וכו'. ולכן הדפסנו אותם באותיות קטנות לסימן לדלגן בשבת.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה וְאַחֲרָיו אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַפּוֹחֵר בְּדוֹר עֲבָדוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו
וְהַפּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ, וְתֵהֵא חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים
שְׁנִקְרָא, כְּאֵלוֹ כּוֹנֵן בְּכָל הַפְּנוֹת הָרְאוּיֹת לְכּוֹן. וּבְכַח פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְתַבּוּתֵיהֶם וְאוֹתֵיהֶם
וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעְמֵיהֶם, וְשִׁמּוֹתֵיהֶם הַקְדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם, וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תַבּוֹת
וְסוּפֵי תַבּוֹת וְחֻלּוּפֵי תַבּוֹת, וּבְזִכּוֹת אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְיוֹסֵף וְדָוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם
הַשְׁלוֹם, וְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים, יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְעַל אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ וְעַל כָּל קְרוֹבֵינוּ
וְעַל כָּל מִי שֶׁהֵם מְשַׁרְשׁ נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲינוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבֹתֵיהֶם,
וּתְמַחֹל וּתְסַלַח וּתְכַפֵּר אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ. וְתֵהֵא קְרִיאַת מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים רְצוּנָה לְפָנֶיךָ
לְזִמְרַת עֲרִיצִים וְלַחֲכָרִית כָּל הַחוּחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הַעֲלִינָה וְלַחֲכָר אֶשֶׁת נְעוּרִים

עם דודה באהבה ואחותה שלום ורעות. וברב רחמים ימשוך עלינו ועל כל הזכרים שפע קדשה וטהרה, שפע ישועה ורחמים, לטהרנו מחטאינו ועונותינו. וכמו שסלחת לדוד המלך עליו השלום שאמר מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר (שמואל ב' י"ב י"ג) גם ה' העביר חטאתך לא תמות, כן ברחמים המרבים סלח לנו אבינו מלכנו, ואל תקחנו מן העולם הזה קדם זמננו, ונזכה ונחיה חיים ארפים טובים ומתקנים באפן שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד המלך עליהם השלום וזכות כל הצדיקים והחסידים, תגן עלינו ועל כל הזכרים ובעדנו ובעדם, שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה. ומאוצר מתנת חנם תחננו, כדכתיב (שמות ל"ג י"ט) וחנתי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם. ובזכות קריאתנו זאת יהיה עלינו לנפש רוח נשמה חיה יחידה של כל מתי עמך ישראל, ולרפואת כל חולי עמך ישראל אנשים ונשים וטף, ולהצלחת ובריאות כל עמך ישראל. וכשם שאנחנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה כף תזפנו לומר לפניך שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת התהלים תתעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים, גילת ורנן כבוד הלבנון יתן לה (ע"פ ישעיה ל"ה ב) הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו, אמן סלה. קודם שיתחיל התהלים יאמר:

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה
 יאדונוהו ומלך גדול על כל אלהים: ויש מוסיפים: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

יקראו התהלים כולו שלש פעמים בזה אחר זה, ועוד שמונה מזמורים הראשונים, שבכללותם עולים לתנ"ח קריאה הגונה מלה במלה ובנעימה ובשמחה. ויכוין באלפא ביתא (מזמור קי"ט) שמספר פסוקיה קע"ו לבטל הקלי' הראשונה הנקראת בשם צפ"ו, ואז כל הקלי' מתבטלין מעליו ומעל כל ישראל. ובגומרים שלש פעמים תהלים אומרים שמונה מזמורים הראשונים עד סוף ה' אדוננו מה אדיר שמוך בכל הארץ, ומזמור כ"ט הבו לה' בני אלים וגו', מי יתן מציון וגו', ויהי רצון שלאחר התהלים כדלהלן.

נוסח היה"ר שלאחר התהלים של תענית הדבור:

יהי רצון מלפניך, יהוה ואדונוהו אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ועל כל עמך ישראל אנשים ונשים וטף, ועל כל הקהל הקדוש תהי גדולים וקטנים, ועל כל מי שהם קרובים ומתרחקים אל שרשי נפשנו רוחנו ונשמתנו בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים, ותהא חשובה ומקבלת ורצויה לפניך, קריאת כל פעם ופעם של חמשת ספרי התהלים שהם כנגד חמשה חמשי תורה, ויהיו חשובים לפניך כאילו כונו בכל הפונות הראויות לכון, וכאלו אמרם דוד המלך עליו השלום וזותו יגן עלינו אמן, ובכח פללות מזמוריהם העולים תנ"ח המכונים כנגד תנ"ח מחנות מלאכים כמגן "שחקים" המזנים לקלס להקדוש ברוך הוא על שמחת חתן, ובזכותם, הקב"ה ינקה אותנו מפל' עון ואשמה, ונהיה כלנו כבריה חדשה מנקית מפל' סיג דלית בה שום דופי, וכחתן שנמחלים לו כל עונותיו, כן נהיה כלנו נקיים וברים ונפים לפני אל עליון ברוך הוא. ואם חס ושלום גרמו עונינו ופשעינו לסלק האם מעל הבנים, ואורות לבושי נצח הוד יסוד דאמא נסתלקו, ונתגבר חלילה וחס הקלי' ועלה למעלה ממקומו, ושלט בלבושי נצח הוד יסוד דאמא, שהם שלשה מלואי אה"ה ביו"ד י"ן באלפי"ן בהה"ן ועם פללות ג' אה"ה שרשם עולים למספר תנ"ח, וגרמנו בזה שפחה כי תירש גברתה וגו', הנה על ידי מספר התנ"ח מזמורים שקראנום לפניך בכללות פלנו, והם נקראים זמיר עריצים, וכורתים כל החותים והקוצים, יחזרו אורות לבושי נצח הוד יסוד דאמא להתפשט במקומם תוך זעיר אנפין, ועל ידי זה יתפרדו כל הקלפות מהלבושים הזכרים לעיל ויחזור הדבר לאיתנו הראשון,

וַיִּתְּבַרְרוּ וַיִּתְּלַפְּנוּ כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה אֲשֶׁר נִטְמְעוּ בַּקְלָפוֹת לַעֲלוֹת לְמִקְוָם הָעֲלִיּוֹן וּלְהַפְּנֵם אֶל
הַקִּדְשׁ פְּנִימָה וְלֹא יָדַח מִמֶּנּוּ נֶדַח, חֵיל בָּלַע וַיִּקְיָאֻנוּ (חכ"ו) מִבִּטְנוֹ יוֹרִישֵׁנוּ אֵל, וּבִזְכוֹת אֵלֹהֵי
הַמִּזְמוֹרִים יִסְכְּרוּ וַיִּסְתַּמּוּ פִּיּוֹת כָּל הַמְּקַטְרְגִּים וְהַמְּשַׁטִּינִים עָלֵינוּ, וּבִפְרֹט אֵלֹהֵי שְׁנֵבֵרָאוּ בַּחֲטָאֵתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ, יִהְיוּ כְּמִץ לִפְנֵי רוּחַ וּמִלֶּאךָ ה' דוֹחָה (תהלים ל"ה ה'). וַיַּעֲמְדוּ מִלִּיצֵי יֵשׁוּר לְהַמְלִיץ טוֹב בְּעַדְנוּ
וּבְעַד כָּל הַנּוֹכְרִים עִם כָּל־לוֹת הַתַּנ"ח מִחֲנוּת הַמַּלְאָכִים הַנִּקְרָאִים שְׁחָקִים הַפ"ל, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַנּוֹכְרִים, וּבִזְכוֹתֵם וּבִזְכוֹת הַתַּנ"ח מִזְמוֹרִים יִזְכְּנוּ הָאֵל לַעֲשׂוֹת תְּמִיד נַחַת
רוּחַ לִפְנֵינוּ, וְכָל מַעֲשֵׂינוּ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם וְלֹא־קִמָּא שְׂכִינָתָא מַעֲפָרָא, וּבִזְכוֹתֵם יָקִים בְּנוֹ וּבְכָל
יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הַפ"ל מִקְרָא שְׁפָתוֹב (איוב ל"ז ט"ו) וְנַחַת שְׁלִחְתָּךְ מִלֵּא דִשָּׁן, וְלֹא יִחַסֵּר לָחֵם וּמִזוֹן וּפְרִנְסָה
טוֹבָה בְּרוּחַ לְשׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא לְשׁוֹם אֶחָד מֵאֲתָנוּ, וְנִמְצָא תְּמִיד עֲנָג וְאֲשֶׁר וְהַצְלָחָה וּבִרְכָּה
מְרִבָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ וְעַסְקֵינוּ וְתוֹרָתֵנוּ וְלִמּוּדֵנוּ, וּבְכָל אֲשֶׁר נִפְנָה נִשְׁכִּיל וְנִצְלִית, כְּדִי שִׁיחֶיָּה
לִבְנוֹ פָּנוּי לַעֲבוּדָתוֹ יִתְּבַרְךְ שָׁמוּ, וְתִהְיֶה תְּמִיד יִרְאָתוֹ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וַיַּעֲלֶה לָנוּ
תַּעֲנִית־הַדְּבוּר הַזֶּה, וַיִּקְרֵאתָנוּ בַּתּוֹרָה וּבְשִׁלֹּשׁ פְּעָמִים שֶׁל הַתְּהִלִּים, כְּאֵלֹהֵי הַתַּעֲנִיט לִפְנֵיךְ תַּעֲנִית
הַפְּסָקָה גְּדוֹלָה מִשְׁבֶּת לְשִׁבֶּת, לְכַפֵּר עַל כָּל חֲטָאֵתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ
לִפְנֵיךְ מִיּוֹם הָיִיתָנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, [בשבת יאמר: לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁפָּגַמְנוּ] אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי
בֵּיתֵנוּ וְכָל קְרוֹבֵינוּ עִם כָּל הַקָּהֵל הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּכָל־לוֹת כָּל עֲמֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְכָל מִי שֶׁהֵם מִשְׁרָשֵׁי נַפְשׁ
רוּחַ נִשְׁמָה חַיָּה יַחֲדָה שְׁלֵנוּ. וַיִּתְּקֵן גַּם כֵּן מָה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּבִרְיַת הַמַּעֲוֹר בְּכָל דְּבַר רַע בְּהַרְהוּר
בְּמַחֲשָׁבָה בְּדְבוּר וּבְמַעֲשֵׂה, בֵּין בְּהִקְיָן בֵּין בְּחִלּוֹם, וַיִּתְּקֵן בּוֹה כָּל מָה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּבִרְיַת־הַלְשׁוֹן
בְּדְבוּר שֶׁל חוֹל וְשִׁקָּר וְחֲנֻפָּה וְלִיצְנוּת וְלִשׁוֹן הָרַע וְכִדּוּמָה, וּבִפְרֹט בְּדְבוּר בְּבֵית הַפְּנִסָּת וּבִשְׁעַת
הַתְּפִלָּה וְהַחֲזֵרָה, וּמָה שֶׁקֻּטְפָנוּ מִלּוֹחַ עָלֵי שֵׁית. וַיַּעֲמֹד לָנוּ זְכוֹת לִמּוּדֵנוּ זֶה לְחֶרֶב וְחֲנִית חֲדָה נֶגֶד
הַיָּצֵר הָרַע לְבַל יִסִּיתָנוּ וַיִּדְחֵנוּ עוֹד מִמִּצְוֹת ה' אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲבוּדָתוֹ וִירְאָתוֹ תְּמִיד כָּל הַיָּמִים, כְּמוֹ
שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה: אֶת־עֲרוּתָא דְלִתְמָא עֲבִיד אֶת־עֲרוּתָא דְלַעֲלָא. וְעַל יְדֵי הַרְהוּרֵי
תְּשׁוּבָתֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה עִם כָּל־לוֹת עֲמֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִקְוָמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, יִתְּבַרְרוּ כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה
וַיִּקְרַב לָנוּ ה' קִץ הַגָּאֻלָּה, לַפְּדוּת הַשְּׂכִינָה מִבֵּית אֲסוּרִים דִּילָּה, וְלֹא־קִמָּא שְׂכִינָתָא מַעֲפָרָא בְּבִנְיָן
אַרְמוֹן עַל מְכוֹנוֹ וִירוּשָׁלַיִם עַל תֵּלָה, בְּנוּיָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ כְּבַתְחִלָּה. וּבִזְכוֹת הַמִּזְמוֹרִים וְהַפְּסוּקִים
וְתוֹבוֹתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וְנִקְדוּתֵיהֶם וְטַעְמֵיהֶם, וְלִמְעַן שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַשְׁהוּרִים הַתְּבוּבִים
בָּהֶם, וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מִרְאֵשֵׁי תְבוּת וְסוּפֵי תְבוּת וְחִלּוּפֵי תְבוּת, תְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חֲטָאֵתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לִפְנֵיךְ, וְהַחֲזִירֵנוּ [בשבת יאמר: הַחֲזִירֵנוּ] בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה
וְרִצּוֹנָה לִפְנֵיךְ, וְתִדְרִיכֵנוּ לַעֲבוּדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ, וְתַפְתֵּת לִפְנֵינוּ בְּתִלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְתִשְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עֲמֶךְ (ובפרט לחולה פלוני בר פלונית), וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִים דְּרוּר וְלֹא־סוּרִים פְּקָח קוֹחַ. וַיְהִי
רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ
וַיִּתְּמַתְקוּ הַדִּינִין, וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים בְּעִיר זוֹ (פלונית) כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת
וְרָעוֹת. וְתִקְרַע רוּעַ גְּזֵר דִּינֵנוּ (יכין בשם קר"ע שט"ז), וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל אֶת
כָּל אוֹיְבֵינוּ וְכָל מִבְּקָשֵׁי רַעֲתָנוּ. תִּפּוֹל עָלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד (יכין בשם תע"א"ו) בְּגָדוֹל וְרוּעַךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן.
וְתִמְן בְּלֵב רֹאשׁ הַמִּמְשָׁלָה וְהַשָּׂרִים עֲצָה נְכוֹנָה לִישׁוּב הַמְּדִינָה הַזֹּאת וּלְטוֹבַת יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁקוּט
הָאָרֶץ, וְתִצְלִינוּ מִמִּלְחָמָה וּמִמָּצוֹר וּמִשָּׁבִי וּמִבָּהָה וּמִכָּל הַפְּסָד וּמִכָּל פַּחַד, וְלֹא יִשְׁמַע שׁוֹד וְשָׁבֵר

בְּעִיר זוֹ, יְקוֹם אֱלֹהִים יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ מִשְׁנְאָיו מִפְּנֵיו (יכוין בשם יאִאֻמ"ם), וּמֵאוֹצַר מִתְּנֵת חֲנָם תִּתְּנֵנוּ. וּבִכְחַ מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ וְסוּדוֹתֵיהֶם תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע וּמִכָּל פֶּחַד וּמִכָּל הַפֶּסֶד, וְהִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשֶׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיעָה, אוֹיְבֵינוּ יִלְכְּשׁוּ בִשֵּׁת וְעָלֵינוּ תִרְחַם. אֵל מְלֵא רַחֲמִים! עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, וּבִזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְׁלוֹם שֶׁאָמַר מְזֻמּוֹרִים אֱלֹהֵינוּ לְפָנֶיךָ תַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְגִדְּהָה מִיֹּשְׁבֵי שְׁקֵטִים וְשֹׂאנִנִים לַעֲבוֹדֶתְךָ. וְלִכְל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת [וְנוֹסְעֵי מְטוֹסִים] מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תַצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנֹזֶק, וְתַגִּיעֵם לְמַחֲזֵז חֶפְצָם לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוֹכֵי בָנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא לַעֲבוֹדֶתְךָ וְיִלְדֵי אֶתְךָ. וּמַעֲבֹרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַצִּילֵן שֶׁלֹּא תִפְלְגָה וְלִדּוֹתֶיהָ. וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְתִלְדְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים. וְאֵל הַמִּינִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שֶׁלֹּא יִחְסֹר חֶלֶב מִדְּדֵיהֶן. וְאֵל יִמְשְׁלוּ אֶסְפֶּרָה וְשִׁידִין וְכָל פְּגַעִין וּמַרְעִין בִּישִׁין בְּכָל יֶלְדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַגִּידֵם לְלִמּוּד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה בְּחַיֵּי אֲבוֹתָהֶם וְאִמָּם, וְתַצִּילֵם מֵעֵין הָרָע וּמִדְּבַר וּמִמַּגָּפָה וּמִשְׁטָן וּמִיֶּצֶר הָרָע. וְתִטֶּה לֵב הַמְּלָכוֹת עָלֵינוּ לְטוֹבָה. וְתַגְזֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְהִכֵּן פְּרִנְסָתָנוּ מִיָּדֶךָ הַרְחֲבָה וְהַמְּלֵאָה, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אֲחֵר, וְתֵן לְכָל אִישׁ וְאִשָּׁה דֵּי פְרִנְסָתוֹ וְלְכָל גּוֹיָה וְגוֹיָה דֵּי מַחֲסוּדָהּ. וְתִמְהֹר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגִאֲלָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְתִבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתָנוּ, וּבִזְכוּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַכְּתוּבוֹת בְּתוֹרֶתְךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (א) אֵין שֵׁם עֶשְׂרֵה יֵאמַר י"ג מִדּוֹת בִּטְעָמִים כְּקוּדָא בְּתוֹרָה: ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נֶשֶׂא עֶזֶן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ. וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר (מִיכָה ה' י"ח): מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עֶזֶן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית גְּחִלָּתוֹ לֹא תִחְזִיק לְעַד אֲפֹ כִי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבּוֹשׁ עוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם (וּיכוּן אֲרָאֲרִית"א, רח"ש תמי"פ, שק"ו צ"ת) שֶׁאֵינֶן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְשִׁמְעַת תִּפְלְתָנוּ כִּי אֵתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה (יכוין בשם אוֹבֹג"ה). בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה (יכוין בשם אוֹב"ד). בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אומרים קדיש יהא שלמא. ויתנו צדקה ומתפללים מנחה, ובגמר התורה ביום שיש בו תחינה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואח"כ אומרים: תפלת השב לרבנו יונה (ובשבת אין לאומרה).

אָנָּה ה' חֲסָאנוּ עֲוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ, מִיּוֹם הָיוּתָנוּ עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַתָּה נִשְׁאָנוּ לָבֵנוּ וְנִדְּבָה רִחוּמָנוּ אוֹתָנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת וּבְלִבֵּב שָׁלֵם בְּכָל לָבָנוּ נִפְשָׁנוּ וּמֵאֹדְנוּ, וְלִהְיוֹת מוֹדִים וְעוֹזְבִים, וְלִהְשָׁלִיךְ מֵעָלֵינוּ כָּל פִּשְׁעֵינוּ וְלַעֲשׂוֹת לָנוּ לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה, וְלִהְיוֹת וְהִירִים וְזִרְזִים בִּירְאָתְךָ. וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ הַפּוֹתַח יָד בְּתַשׁוּבָה, וְיִסְמִיעַ לְבָאִים לְהַשְׁהִר, פָּתַח יָדֶךָ וּקְבָלְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְסִיעֵנוּ לְהִתְחַזֵּק בִּירְאָתְךָ, וְעֲזָרְנוּ נֶגֶד הַשְׁטָן הַגֹּלֶם בְּנוּ בְּתַחֲבוּלוֹת וּמִבְּקָשׁ נִפְשָׁנוּ לְהַמִּיתָנוּ לְבִלְתִּי יִמְשַׁל בָּנוּ, וְתִרְחִיקֵהוּ מִרַמ"ח אֵיבָרִים וּשְׁס"ה גִּידִים שֶׁבָנוּ, וְתִשְׁלִיכֵהוּ בְּמַצְלוֹת יָם וְתַגְעֵר בּוֹ לְבִלְתִּי יַעֲמֹד עַל יְמִינֵנוּ לְשִׁטְנָנוּ, וְעֲשֵׂיתָ אֶת אֲשֶׁר נִלְךְ בְּחֻקֶּיךָ וְחִסְרוֹת אֶת לֵב הָאָבִן מִקֶּרְבָנוּ וְנִתַּתָּ לָנוּ לֵב בָּשָׂר. אָנָּה ה' אֱלֹהֵינוּ שִׁמְעַת אֵל תִּפְלֵת עֲבָדֶיךָ וְאֵל תַּחֲנוּנֵיהֶם, קַבֵּל תְּשׁוּבָתָנוּ וְאֵל יַעֲבֹב לְפָנֶיךָ שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן אֶת תִּפְלְתָנוּ וְתַשׁוּבָתָנוּ, וְהִיוּ לְפָנֶיךָ כְּבוֹדֶךָ מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל לְהַלִּיץ בְּעַדָנוּ לְהַכְנִיס תִּפְלְתָנוּ לְפָנֶיךָ, וְאֵם בְּהֻסָּאֵנוּ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים אֵין לָנוּ מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל, חֲתוּר לָנוּ אֵתָה מִתַּחַת כְּסֵא כְבוֹדֶךָ וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתָנוּ וְלֹא נִשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, כִּי אֵתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

תפלת הסניגוריא, וטוב לפתוח שערי ההיכל.

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וּבִזְכוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלִּמְדָנוּ לְפָנֶיךָ וּמִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁנִּקְרְאוּ וְזָמִיר עֲרִיצִים, וּמִכְרִיתִים כָּל הַחוֹתִים וְכָל הַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁתִּזְכּוֹר לָנוּ וּלְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְזְכוֹת שְׂבָעָה כוֹרֵתִי בְרִית: אֲבָרָהִם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, פִּינְחָס, וְדוֹד שְׁאֵמֶר מִזְמוֹרִים אֵלָיו לְפָנֶיךָ, וְזְכוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְעוֹשֵׁי רָצוֹן מִיּוֹם בְּרֹא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וְעַד עֵתָה, וְתַמְלֵא בְקִשְׁתְּנוּ וּתְחַנְּנֵנוּ זֹאת הַיּוֹצֵאת מֵעַמְקֵי מִיתָרִי לְבָבִנוּ, וְיַדְעֵנוּ בְּעֲצֻמּוֹ מִיַּעוֹט עֲרֻכְנוּ וְשִׁפְלוּתֵנוּ, גּוֹף נִגּוּף מְלֵא אֶסְפָּסוּף, וּבִאִיזָה פָּנִים נַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ? מֶלֶךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא! כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (דְּבָרִים ד' כ"ד) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא. וְאִם עַל עֲצֻמּוֹ אֵין אֲנַחְנוּ רְאוּיִים לְבִקֵּשׁ, כָּל שָׁפֵן עַל אַחֲרִים, אֲמָנָם בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְנוּ כִּי לֹא תִשְׁיַבֵּנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ, כִּפְתּוּב (תְּהִלִּים כ"ב כ"ה): כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמּוֹנִי, וּבִשְׁוֹעוֹ אֵלָיו שָׁמַע, (שֵׁם קמ"ה י"ח) קָרֹב ה' לְכָל קוֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמֶת, (שֵׁם ס"ט ל"ד) כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים ה'. וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁעֵי. **אֵנָּה** ה' עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, זֶה כְּמָה מֵאוֹת שָׁנִים שֶׁהֵם מְפָרִים בְּאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנִרְדָּפִים מִכָּל אֲמָה וְלִשׁוֹן, וּמִחֲרָפִים וּמִגְדָּפִים אוֹתָם בְּאֵמֶר: אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיכֶם? הֲבֵט נָא וּרְאֵה וְחוּס וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם בְּחַמְלָתְךָ, וּרְאֵה אֵיךְ הֵם תָּמִיד מוֹסְרִים עֲצָמָם עַל קִדְּשֵׁי שְׁמֶךָ, סוֹבְלִים חֲלָאִים, וְגִלְיוֹת, וְרִדִּיפוֹת, וְעֲנֻיִים וּמִכְאוּבִים, וְכְמָה מִיָּגִי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת, אֵךְ וְרִק עֲבוּר שֶׁהֵם מִיִּחְדִּים שְׁמֶךָ וְעוֹשִׁים מִצְוֹתֶיךָ, וְאֵף אֲמָנָם אִם הַמָּצָא יִמָּצָא חֵס וְשְׁלוֹם חוֹטָאִים לְפָנֶיךָ, זֶה מִחֲמַת וּסְפַת שְׁאוֹר שֶׁפִּעֵסָה הַיָּצֵר הָרַע שֶׁבְּרָאתָ בְּקֶרֶבָם, אֵךְ לֹא לְהַמְרוֹתָם הֵם מִתְכַּנְּנִים, וּבְכָל זֹאת תִּיכַף וּמִיד הֵם מוֹתְחָרְטִים עַל אוֹתוֹ חֲטָא וּמִתוֹדִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּמִבְקִשִּׁים אֶת פָּנֶיךָ וּסְלִיחָתְךָ. וְאֵין לָךְ רִיק בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאֵינוּ מְלֵא מִצְוֹת כְּרָמוֹן, אֲשֶׁר בָּזָה מִכְרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְכַף זְכוֹת. וְאֵין לָךְ עֲבָרִין גָּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאֵינוּ מְקַרִּיב נַפְשׁוֹ עַל קִדְּשֵׁי שְׁמֶךָ, וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ לְמִיתָה לְהַצִּיל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַמִּצְוָה הַזֹּאת שְׁקוּלָה בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, כְּאֵמֶרם זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה בְּרוּךְ קִדְּשָׁךְ (סְנֵהרִין לו.) כָּל הַמְּקִיִּם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא, וְהִיא יְכוּלָה לְהַמְלִיץ טוֹב בְּעֵדוֹ, וְהִיא מְכַפֶּרֶת עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

נָא אֲב רַחֲמָן! הֲבֵט־נָא בְּכָל הָאֲמוֹת, הֲאֵם יֵשׁ לָךְ עֵדָה נֶאֱמָנָה וּשְׁלֵמָה כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל? שְׁאֵר הָאֲמוֹת, אֵף עַל פִּי שֶׁהֵם כָּלָם מִיִּשְׁבִּים עַל אֲדָמָתָם וּבְמַלְכוּתָם, בְּכָל זֹאת (ישעיה ח' כ"א) "וְהָיָה כִּי יִרְעֵב וְהִתְקַצַּף וְקָלַל בְּמַלְכוֹ וּבְאֱלֹהָיו" (וּפְנָה לְמַעַלָּה) וְגו', וְהַחֲלִיף בְּאִמּוֹנָתוֹ. אֲבָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה כְּאֵלִפִּים שָׁנָה גוֹלָה וְנִדָּח בֵּין הָעַמִּים כְּעֶבְדִּים וּשְׁפָחוֹת, בְּלִי מֶלֶךְ וְשָׂרִים, תַּחַת עַל אֲדוֹנִים זָרִים וְאֲכֻזִּרִים, וּבְכָל זֹאת מֵאֲמִינִים בְּךָ וּבְשְׁמֶךָ וְנִהְרָגִים עַל יְחוּדְךָ וְתוֹרָתְךָ, וּמְקִיִּים בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ, וְאֵפֶלֶז בְּכֶסֶף רַב יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִכֶּפֶי יְכַלְתָּם, בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת נִחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ. וּבְכָל מַהוּתֶיךָ עֲמָהֶם מוֹדִים לְשְׁמֶךָ, וּמִצַּדִּיקִים עֲלֵיהֶם דִּינְךָ, וּמִיִּחְלִים לְתִשׁוּעָתְךָ, וּכְדָאִיתָא בְּהַזֵּר הַקְּדוֹשׁ אֲבָל יִשְׂרָאֵל אֲנִין קָיָמָא דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהַאי מִדָּה וְלֹא מִכְחַשִּׁין בֵּהּ, וּבְגִין דָּא, בְּמִדָּה דָּא יִתְפָּרְקוּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ, וְעֲנִי לִשְׁנָא דְעֲנֻי. וּבִכְן, עַד מָתִי אֲמָה מִתְרַחֵק מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל? עַד מָתִי תִזְנַח עֲדַת סְגֻלָּתְךָ? עַד מָתִי לֹא תִזְכּוֹר לָהֶם בְּרִית

ראשונים, ברית אבותיהם אשר אהבו? עד מתי תחריש ולא תנקם את נקמת דם עבדיך השפוף? עד מתי לא תקדש שמך ברבים המחלל בין הגוים, ולא תחוס עינך על כנסת ישראל אהובתך ורחומתך, אשר בעת ששילחתה עם בניך בני רחומיך נשבעת לה שתפרוק אותה ואת עמך ישראל מן הגלות, כדאיתא באומא עלך בְּרִיתִי יְחִידָתִי, דתהך בהדיהו ולא תשובך לון ותחפי עליהו בארבע סטרין דעלמא, ואם לא יתאבדון מעלמא. אמרה לה: מארי דעלמא, לא איהך! בתר דרבית לון, ותקינית לון וגדילית לון, אחי חמאת לשנאיהון דאכלי לון, ותנשא לנא תמן? כדין אומי קדשא בריך הוא לה לאקמא לה ולמפרק לון לישראל ולאפקא לון מגלותא, כמה דאת אמר כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מודמעה כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבנו מארץ אויב, ויש תקוה לאחריתך נאם ה' ושבנו בגים לגבולם, ועל דא נפקת מקמה. ולמה לית אנת דכיר לה? ולעמך ישראל אשר קראת אותם: בני בכורי ישראל, בגים אתם לה' אלהיכם? למה לא תרחמם כרחם אב על בגים ותקדש שמך עליהם? ואם לא למענם, עשה למען תורתך השמורה בקרבם, ואם לא, עשה למען שכינתך הסובלת עמהם, כדכתיב (ישעיה ס"ג ט'): בכל צרתם לו צר.

שכינת ענך צועקת במרה ומלמדת זכות עליהם באמרה: מארי, מארי, הוי דכיר בכמה בנין קדישין קאימנא קמך בכל דרא ודרא, פיומה דדוד ושלמה בריה? לית אנת דכיר כמה טבאן דעבדי קמך. אית לך למדכר חובין ולא תדכר זכון בעינא עלך – לית אנת, בעינא על בניאי – לית אנון. הבט וראה, עבד כי ימלך ושפחה כי תירש גברתה, וכשאדם מצטער, השכינה מה הלשון אומרת: קלני מראשי, קלני מזרועי, אוי לי כי בני יצאוני ואינם. האם יש לך צער גדול מזה? אשר שכינת ענך שוכבת עד העפר, וכל הגוים חלולה, והיא מתפללת ומתחננת לפניך: אנכי רות אמתך ופרשת כנפיך על אמתך! בנוהג שבעולם, ודין תורה הוא [רמב"ם הלכות אישות פ"ד ה"ח]: אשה שנשבית חייב בעלה לפדותה ולהחזירה למקומה, ולמה תעשה כה לאמתך? ואתה מחריש ומתאפק ורואה בצערה ושותק, בעת שעליך מטלת חובת הפדות והפרקן? ואל תאמר בחטאתם נפלה בגלות, כי כבר לקו שבע על חטאתם ובכפל כפלים, והן עתה, כלם צדיקים וחסידים ונהרגים על קדשת שמך. רבונו של עולם! מלכא בלא מטרוניתא לאו שמה מלכא (והר ח"ג דף ס"ט ע"א). ואפלו בפתל המערבי שמעולם לא זזה שכינה ממנו הלא היא שם מקננת בחוץ תעמד, ושפחה בישא כי תירש גברתה היא יושבת בפנים. האם יש לך עלבון גדול מזה? ולמה לא תחוס עינך על אמתך? ותפרוק שכינתא מעפרא ותקים את סבת דוד הנופלת. ואם אי אתה עושה למענה, עשה למען שמך, בפתוב: למעני למעני אעשה בית ישראל, וכמו שנאמר ואפיט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך, ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני. ובפרקנך את עם ישראל כביכול לך הפרקן.

והכי איתא (בוהר חדש דף צ') שאם אתה (הקדוש ברוך הוא) מציל את ישראל מגלות, לך בעצמך אתה מציל, שנאמר לה' הישועה! לכן קום נא, ואזור נא כגבר חלציה, והושיענו למען שמך, ותחזור העטרה לישנה, וביתך בנה על מכונך, ומלכות בית דוד מהרה תצמיח, וגדחי עמך ישראל תקבץ מארבע כנפות הארץ לארצנו, ששים בבנין עירך ושמחים בעבודתך, ובא לציון גואל במהרה בימינו. ובזכות שלש עשרה מדותיה של רחמים הפתיבות בתורתך, כמו שנאמר: ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסא ונקמה. ועל דר

עבדיך הנביאים כתוב לאמר מי אל כמוך, נושא עון ועובר על פשע, לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו, כי חפץ חסד הוא. ישוב ירחמנו, יכבוש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם. תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם, ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה. אמן ואמן (ארארית"א). יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי: אומרים קדיש תתקבל וגומרים מנחה.

מודעה

מודעה זו הובאה בשם הרב בעל שבט מוסר זיע"א.

שמעו גא רבותינו אמרי פינו אשר עם לבבנו, הלא ידעתם אשר הקלפה קדמה לפרי צדיק עץ חיים, על כן מיום ברוא אלהים, אדם הראשון לכל נוצר, תכף בא היצר הרע הוא השטן הוא מלאך המות (ב"ב טו.) בחלקלקות לשונו מדברת גדולות, מלין לצד עלאה ימלל, והסית אותו לאכול מעץ הדעת טוב ורע, למרות את פי אלהי ישראל, מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא וברוך שמו, יחיד ומיוחד בפי כל בשמים ובארץ, ואחר כך עלה ברוח סערה ואש מתלקחת לשמים וקטרג עליו, עד אשר נגזרה עליו מיתה ועל כל הדורות הבאים עד ימות המשיח, ומאז ועד עתה, זה דרכו כל הימים, לרבות הלילות, על משכבו סליקו רעיונוהי, בהרהורים רעים לשמים, ויצפון לדם ישרים, לבלות שאול ועצר רחם אכזרי, וכל מעשהו הוא להפיל את האדם מאגרא רמא לבירא עמיקתא, ואלמלא הקב"ה עוזר לנו אין בידינו להתחזק עליו, וכל ימי חיי האדם בצער גדול. והנה בכל מקום אשר המצא ימצא מקום מוכן לפרעון חובות, ישנים גם חדשים מקרוב, הוא בעצמו בא או שלוחיו או גירי דיליה. והנה ידוע לכם אשר אמרו חכמינו זכרונם לברכה, אשר בשעת הסכנה הגדולה, הלא היא בעת אשר היא סמוך ליציאת נשמת האדם, ואז הזמן היותר נאות להשיב הפקדון אשר הפקד אתו כל ימי [חיי] תבלו, לעשות תשובה ויתודה על עונו עד דכדוכה של מות, ויקבל עליו מלכות שמים רבה, וימסר נפשו רוחו ונשמתו לאשר נתנם לו, והוא לא כן ידמה, הפך אליו בלהות, חלק משמן חפו, והמה פתיחות, לבלות שאול ואבדון נפשו, לאמר: לך עבד אלהים אחרים ובזה יערב ויבשם לך, והקל מעליך על היסורים הקשים והמרים, וכל מגמתו להפילו שחת, והוא ימשול בו בגופו לעורר עליו דינים קשים ומרים כלענה וראש. וראש הפל לשחטו בספיין פגומה ולעשותו טרפה חס ושלום, מלבד שאר אונסים אשר תקצרנה כמה יריעות מהכיל, והנה הגם כי אמרו חז"ל אין אדם נתפש על צערו [ב"ב ט"ז ע"ב], ואנוס רחמנא פטריה [בבא קמא כ"ח ע"ב], מכל מקום אם אינו עושה כלה עושה מחצה בינו לבין אבינו שבשמים. על כן הנה אנחנו מוכנים ומזמנים מהיום עד אחר מיתה, למסור נפשנו ורוחנו ונשמתנו לאל רחום וחנון, עלת כל העלות וספת כל הסבות, ברוך הוא וברוך שמו, ובפניכם אנחנו מוסרים מודעא, והנה אנחנו מוסרים כל החלקים אשר המה בנו מנפש רוח ונשמה להקדוש ברוך הוא אשר בחסדו הגדול נתנם אלינו, וכל מה שנעשה מהיום ועד עולם נגד מסירת המודעא הזאת הלא המה בטלים ומבטלים, ולא יהא ממש בדבורנו או ברמזותנו או במחשבתנו ומכל שכן במעשינו חס ושלום. והנה אנחנו מבקשים מאת מעלתכם שתצרכו עמכם את השכינה הקדושה והטהורה, לבטל כל מה שנעשה מהיום עד עולם נגד מסירת המודעא הזאת, ולא יהא ממש בדבורנו או ברמזותנו או במחשבתנו לבטל אחת ממצות הקדוש ברוך הוא, ומכל שכן דבר היצא מן הפלל כלו, כי הנה

אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים הַיּוֹם בְּאַהֲבָה גְּמוּלָה, גּוֹפְנוּ וְרוֹחְנוּ נַפְשֵׁנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, לֹאֵל יָחִיד וּמִיָּחָד אֲשֶׁר הָאֲצִיל
וּבְרָא וַיַּצֵּר וַעֲשָׂה כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַבְּרוּאִים, וּבָאֵם יַעֲלֶה עַל מַחְשַׁבְתֵּנוּ חֵס וְשְׁלוֹם אִיזָה דָּבָר
וּפְקוּפוּק נֶגֶד הַמְּסִירָה הַזֹּאת, בְּיָדָאֵי כִי הוּא בְּאוֹנֵס גְּמוּלָה וְהַכְרַח גְּדוֹל, וּבָאֵם מִלֵּאֵךְ הַמּוֹת יָבֵא
לְקַטְרֵג עָלֵינוּ מִחֲמַת אוֹתָהּ הַמַּחְשָׁבָה יִהְיוּ דְּבָרָיו לְמָה וְלֹא כְּלוּם, וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם רֶשֶׁם כָּלָל.

גַּם נִבְקֵשׁ מִמַּעֲלֵתְכֶם, מֵאַחֵר שְׂאִין צְדִיק בְּאַרְץ בְּזִמָּן הִזָּה אֲשֶׁר לֹא קָרָה לוֹ מְקָרָה בְּלִתִּי טְהוֹר
בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה בְּאִיזָה אִפֶּן שִׁיִּהְיֶה, וְאוֹתָן הַטּוֹת הֵן חוֹשְׁבוֹת אוֹתָנוּ לְהֵן לְאָב,
וְרוֹצִים לִיהְנוֹת מִמֶּנּוּ וּמִמַּטְתָּנוּ אַחֵר מִיִּתְּנוּ בְּאַמְרָם: כִּי אֵתָה אֲבִינוּ, בְּכֵן נִבְקֵשׁ מִמַּעֲלֵתְכֶם
תַּחֲלָה שֶׁתַּעֲזֹרוּנוּ לְבִקֵּשׁ אֶת פָּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהַכְנִים לְקִדְשָׁהּ כָּל
אוֹתָן הַטּוֹת שִׁיִּצְאוּ מֵאֵתָנוּ לְבִטְלָה, בֵּין בְּאוֹנֵס בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, הֵן עֵרִים הֵן
יִשְׁנִים, הֵן בְּגִלְגּוּל זֶה, הֵן בְּגִלְגּוּלִים אַחֲרִים הַקּוֹדְמִים, עַל יְדֵי הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק **חֵיל**
בְּלַעַיִן וְיִקְיָאֵנוּ (איוב כ' ט"ו), בְּשִׁלּוּב שֵׁם הַיְי"ה בְּנִקְוֹד שׁוֹרֵק כְּזֶה (יְחִיבֻוּהָ), הִנֵּה אֲנַחְנוּ מַחְרִימִים
וּמַגְדִּים אוֹתָם הַמְּזִיקִין וְשׁוֹדִין (וְלִילִין) וְרוֹחִין שֶׁנִּבְרְאוּ מִטּוֹת קָרִי וְזֶרַע שֶׁלָּנוּ, כָּלֵם בְּכָלֵל,
שֶׁלֹּא יִגְעוּ בָנוּ אוֹ בְּמַטְתָּנוּ אוֹ בְּבִגְדֵינוּ, וְלֹא יִלּוּ אוֹתָנוּ לְקַבְּרָנוּ, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם רִשׁוּת לַגַּעַ
בָּנוּ וּבְנַפְשֵׁנוּ בְּשׁוּם אִפֶּן שֶׁבָּעוּלָם. וְאַתֶּם גַּם אֵתָם תִּצְרְפוּ עִמָּכֶם הַשְׁכִּינָה וְתַחְרִימוּ אוֹתָם, בְּאִפֶּן
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם כַּח לִילָךְ אַחֵר מִטְתָּנוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לַגַּעַ בָּנוּ וּבְבִגְדֵינוּ אוֹ בְּגוֹפְנוּ אוֹ בְּנַפְשֵׁנוּ.

ואחר שאמרו המוסרים מודעא כל זה, יאמרו העונים:

בְּצִרְוֵי קִדְשָׁא-בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתָה, קִבְּלָנוּ מִסִּירַת מוֹדְעָא זֹאת אֲשֶׁר מְסַרְתֶּם גּוֹפְכֶם וְנַפְשְׁכֶם
רוֹחְכֶם וְנִשְׁמָתְכֶם לְעֵלֵת כָּל הָעֲלוֹת וְסִפְתָּ כָּל הַטּוֹת, וְכָל מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ מֵהַיּוֹם נֶגֶד מִסִּירַת
מוֹדְעָא זֹאת, הֵן בְּמַעֲשֵׂה הֵן בְּדַבּוּר הֵן בְּמַחְשָׁבָה, אֲנַחְנוּ מְבַטְלִים אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה אוֹ הַדַּבּוּר אוֹ
הַמַּחְשָׁבָה בְּצִרְוֵי קִדְשָׁא-בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתָה, וְלֹא יַעֲשׂוּ בָכֶם שׁוּם רֶשֶׁם כָּלָל. גַּם מַחְרִימִין אֲנַחְנוּ
בֵּית דִּין בְּצִרְוֵי קִדְשָׁא-בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתָה, כָּל [הַמְּזִיקִין שֶׁנִּבְרְאוּ מִן] טּוֹת זֶרַע שִׁיִּצְאוּ מִכֶּם
לְבִטְלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, גַּם אֲשֶׁר יִצְאוּ מִכֶּם לְבִטְלָה בְּאוֹנֵס אוֹ בְּרָצוֹן מֵהַיּוֹם עַד אַחֵר מִיִּתְּכֶם, שֶׁלֹּא
יִגְעוּ בָכֶם בְּעִצְמָכֶם אוֹ בְּגוֹפְכֶם אוֹ בְּנַפְשְׁכֶם, הֵן בְּבִגְדֵיכֶם הֵן בְּמַטְתְּכֶם, וְלֹא יִלּוּ אֵתְכֶם לְקַבְּרָכֶם.
וְצִדְקָכֶם יִלֵּךְ לִפְנֵיכֶם, וּכְבוֹד ה' יֵאֱסָפְכֶם, וְתִנּוּחַו עַל מִשְׁכַּבְכֶם בְּשְׁלוֹם. אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן.